№ 47. Poniedziałek 27. Lutego 1860. Rok wydania 50.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. - Insercya w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Sprawy krajowe.

(Nowiny dworu. — Postępowanie w przepisaniu i dewinkulowaniu obligacyi. — Wynagrodzenie szkód mieszkańcom włoskim.)

Wiédeń, 24. lutego. Jego c. k. apost. Mość raczył udzielać wczoraj zrana prywatnych audyencyi a poźniej przeydował na konferencyi ministeryalnej.

— Jego c. k. apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 7. lutego r. b. rozporządzić najłaskawiej, ażeby rzeczywistemu profesorowi praw przy uniwersytecie krakowskim i cesarskiemu radcy, Drwi *Felixowi Słotwińskiemu*, przy sposobności przeniesienia go w zasłużony stan pensyi z uznaniem jego długoletnich i pożytecznych zasług w zawodzie naukowym oznajmiono najwyższą łaskę.

— *Gazeta wiédeńska* umieszcza następujące rozporządzenie ministerstwa finansów z 15. lutego 1860 obowiązujące wszystkie kraje koronne i odnoszące się do postępowania względem przepisania i dewinkulowania obligacyi długów państwa:

W moc najwyższego postanowienia z 15. lutego r. b. podają się stosownie do najw. patentu z 23. grudnia 1859 (D. pr. p. nr. 226) dla uproszczenia procedury przy *przepisaniu i dewinkulacyi* obligacyi długów państwa, następujące przepisy do wiadomości powszechnej:

1. *Przepisanie* obligacyi długów państwa, które wystawione są na imię *(auf einen freien Namen)*, uskutecznia uniwersalna kasa długów skarbowych w Wiédniu na jakiebądź imię, jeśli na cesyi lub na „giro" znajdować się będzie podpis tego, na kogo obligacyę wystawiono. Sprawdzenie prawdziwości podpisu i odpowiedzialność za tę prawdziwość nie ma miejsca.

O przepisanie upraszać można *samem już zgłoszeniem się* o to i przedłożeniem obligacyi długów państwa w uniwersalnej kasie długów państwa w Wiédniu, lub w wydziałach kredytowych w krajach koronnych.

Jeśliby właściciel obligacyi długów państwa wystawionej na imię chciał się zabezpieczyć od wszelkiej szkody w tej mierze, tedy za przedłożeniem obligacyi uniwersalnej kasie długów państwa, lub któremu z wydziałów kredytowych w krajach koronnych, może w moc rozporządzenia ministerstwa finansów z 18. czerwca 1854 (Dz. pr. p. nr. 150) żądać prenotacyi w księgach kredytowych: że przepisanie tej obligacyi nastąpić może na inne imię tylko za jego podpisem *sprawdzonym*. Uskuteczniona prenotacya znajdować się ma na samejże obligacyi.

2. Obligacye długów państwa, które nie są wystawione na imię, mogą być wtenczas tylko przepisane, jeśli strona wykaże się z tego dokumentami, że obligacyę długów skarbu na własność nabyła.

Przyzwolenie na przepisanie zastrzega się ministerstwu finansów tylko przy tych obligacyach długów państwa, które wystawione są na jaką korporacyę *zagraniczną*, gminę, fundacyę lub zakład; zaczem o przepisanie obligacyi można w takim razie upraszać tylko u ministerstwa finansów.

Przyzwolenie na przepisanie wszystkich innych obligacyi nie wystawionych na imię, porucza się *dyrekcyi długów skarbowych*, i u niej, lub w którym z wydziałów kredytowych w krajach koronnych upraszać też o to należy.

W każdym jednak wypadku dołączyć powinna strona dokumenta względem nabytej przez nią na własność obligacyi długów państwa.

Przeciw decyzyi odmownej dyrekcyi długów państwa, wolno podać rekurs do ministeryum finansów.

3. Do obligacyi długów państwa *niewystawionych na imię* należą:

a) takzwane główne obligacye;

b) te obligacye długów państwa, które wyraźnie oznaczono na własność małoletniego lub zostającego w opiece;

c) wszystkie obligacye długów państwa wystawione na imię jakiej krajowej korporacyi, gminy lub fundacyi, lub na zakład administrowany przez zwierzchności, albo zostający pod ich ochroną;

d) wszystkie winkulowane (na kaucyę przeznaczone) obligacye długów państwa;

e) te obligacye długów państwa, na których zanotowano rozporządzenie sądowe tamujące właścicielowi wolne niemi zadysponowanie, lub podano je do wiadomości uniwersalnej kasie długów państwa, albo wydziałom kredytowym w krajach koronnych.

4. Po przyzwoleniu na dewinkulowanie obligacyi długów państwa upraszać należy u tej zwierzchności, która winkulowanie spowodowała.

5. Zwierzchność wspomniana w §. 4. wyda w razie przyznanego pozwolenia osobny dokument w tej mierze, lub na zewnętrznej stronie obligacyi długów państwa oświadczy się z tem z przyciśnięciem pieczęci urzędowej, a uniwersalna kasa długów państwa przedsięweźmie dewinkulowanie za zgłoszeniem się u niej, lub w którym z wydziałów kredytowych i za wręczeniem przyzwolenia wydanego od zwierzchności.

6. Jeśli strona nie mieszka w Wiedniu i przebywa w takiem miejscu, w którem nie znajduje się żaden wydział kredytowy, natenczas zwierzchność powołana do przyzwolenia na dewinkulowanie, spowodować to ma na żądanie strony, by dewinkulowanie było dokonane a dewinkulowane obligacye długu państwa wręczone zostały ich właścicielowi.

7. Jeśli winkulowane obligacye długu państwa mają być dewinkulowane na żądanie innego niż w obligacyi długów państwa wymienionego właściciela, natenczas zachować się należy według postanowień (§. 2.) wydanych względem przepisania.

8. Obligacye długów państwa, które służyć mają wprawdzie za kaucyę, lecz bez prenotowania jeszcze w tej mierze złożone za kwitem w uniwersalnej kasie długów państwa, jak n. p.: obligacye pożyczek przychodzące do wylosowania z roku 1834, 1839 i 1854 uważane być mają za *winkulowane* obligacye długów państwa, a ich wyciągnięcie za *dewinkulowanie*.

C. k. kongregacya prowincyonalna w Weronie wydała obwieszczenie, w którem wzywa tych, co przez ostatnią wojnę ponieśli szkodę na swej własności, ażeby wywiedli się z swych pretensyi, ażeby należytości mogły im być jak najspieszniej likwidowane.

Ameryka.

(Czynności w izbach.

Nowy York, 9. lutego. Obydwie izby kongresu przyjęły bil względem pokrycia niedoboru jeneralnego urzędu pocztowego. Przedłożony przez prawodawcze ciało południowej Karoliny wniosek względem zwołania osobnego zgromadzenia delegowanych południa dla naradzenia się nad rozdzieleniem państw południowych od północnych, uznali przewodzcy wszystkich partyi politycznych prawodawczego ciała Marylandyi za taką propozycyę, której zamiarem zdrada ojczyzny. — Temi dniami skazano na śmierć jeszcze jednego uczestnika w powstaniu w Harpern Ferry.

Hiszpania.

(Warunki pokoju z Marokiem. — Szczegóły zdobycia Tetuanu.)

Jak utrzymuje dziennik *Pays*, zamierza Hiszpania postawić następujące warunki pokoju: 1) Wszystek zdobyty obszar ziemi aż po Siera Bulones i mały Atlas pozostaje stanowczo przy Hiszpanii, 2) Maroko ponosi wszystkie koszta wojenne.

Telegram z Madrytu z d. 17. donosi, że jenerał Isturitz odjechał już do Maroko, wioząc warunki pokoju Królowej Izabeli.

Obecnie wzmacniają Hiszpanie fortyfikacye Tetuanu i oczekują 8—10.000 nowych posiłków z Andaluzyi.

— *Gaceta de Madrid* wyjmuje następujące szczegóły z obszernego na dniu 8. b. m. pisanego buletynu o zdobyciu Tetuanu: „Żołnierzy naszych nie mógł powstrzymać ani grad kul karabinowych i kartaczowych, ani głębokie bagno u podnóża twierdzy. Hrabia Reuss wdarł się do twierdzy wyłomem, wybitym naszemi strzałami, a nie upłynęło jeszcze 35 minut od wydanego rozkazu do szturmu, kiedy już sztandar hiszpański powiewał na nieprzyjacielskich wałach, nieprzyjaciel rozpierzchł się na wszystkie strony w głąb stoków Sierry Bermeja, ratując się przed orężem hiszpańskim.

Hiszpanie liczyli po półgodzinnym boju szturmowym w zabitych 10 oficerów i 57 żołnierzy, w ranionych 3 oficerów wyższych,

32 oficerów 707 żołnierzy. Kontuzye odniosło 7 wyższych 13 niższych oficerów i 259 żołnierzy. Straty nieprzyjaciela były bardzo znaczne. Pobojowisko zasłane było trupami, bardzo wielu ranionych odniesiono do Tetuanu i w ościenne góry. Oficerowie łodzi kanonierskich prosili naczelnego wodza, by im pozwolił brać udział w walce. Otrzymali jednak odpowiedź, że mogą przydać się lepiej na swem stanowisku, zasłaniając ogniem swym lewe skrzydło armii i oba brzegi rzeki. Po tem oświadczeniu powrócili oficerowie na pokłady swych łodzi."

Anglia.

(Przeciwnicy nowego traktatu handlowego. — Posiedzenie z dnia 17. lutego.)

Londyn, 21. lutego. Budżet i traktat handlowy z Francyą nie ustają coraz nowe wywoływać zgromadzenia. Fabrykanci jedwabiu w Londynie i Coventry zgromadzali meetyngi i protestowali przeciw przymierzu handlowemu, bo pozostawiając we Francyi cło 30% na angielskie fabrykaty, nie zapewnia zupełnej wzajemności. Izba handlowa w Hull i handlarze drzewem w Leeds protestowali również przeciw francuskim cłom dyferencyonalnym. Rękawicznicy w Coventry potępili na zgromadzeniu budżet, bo zniesienie cła ochronnego zagraża im konkurencyą rękawiczek francuskich. W podobnym duchu oświadczyli się fabrykanci jedwabiu, producenci konopi i w ogóle spekulanci w kilku miejscach. Producenci konopi zwołali liczny meetyng w Londynie i potępili stanowczo zniesienie ceł przywozowych bez stosownego wynagrodzenia dla kupców angielskich. Niektórzy wypowiadali wojnę całemu budżetowi w ogóle, w końcu jednak ułagodzeni poprzestali na usilnej petycyi, by zatrzymać cła na te przynajmniej partye konopi, co już zapłaciły akcyzę.

— Z ogłoszonych właśnie urzędowych wykazów handlowych z całego upłynionego roku pokazuje się, że wartość towarów wywozowych wzrosła w połączonych królestwach do niepraktowanej potąd sumy 130,440.427 funt. szt. Przewyższyła zatem r. 1858 o 13 procentów a nawet w osławionym bankructwami i oszustwami roku 1857 wynosiła o 8 mil. funt. szt.

— Na posiedzeniu *izby wyższej* z d. 17. b. m. odezwał się hrabia *Derby:* Mój zacny przyjaciel lord Malmesbury, nieobecny dziś w zgromadzeniu, prosił mię oświadczyć w jego imieniu, że w sprawie instrukcyi, udzielonych panu Bruce za jego urzędowanie, otrzymał od lorda Russell pismo prywatne, które go zupełnie zaspokaja i uwalnia od obowiązku wytaczać tę kwestyę we wtorek przed parlamentem. Na zapytanie margrabia *Normanby* odpowiada lord *Granville:* Rząd francuski dał poznać rządowi angielskiemu, że w razie wcielenia Włoch środkowych do Sardynii wypłynie dla Francyi potrzeba powiększyć się terytoryalnie po stronic Sabaudyi, jednocześnie jednak oświadczył wyraźnie, że anexya nie nastąpi bez przyzwolenia sabaudzkiej ludności i zasięgnienia rady wielkich mocarstw. Szanowny lord mniema, że izba dość już wyraźnie wypowiedziała swoje zdanie, dalsza zatem dyskusya w myśli margrabi Normanby nie wróży żadnego pożytku. Lord *Brougham* przyznaje słuszność lordowi Granville a lord *Normanby* oświadcza, że nie wniesie na teraz żadnej mocyi a słowa ministra wykłada sobie w ten sposób, że gdyby w tym przedmiocie miała zajść zmiana w polityce rządu, parlament będzie mógł naprzód jeszcze wypowiedzieć swoje zdanie.

W *izbie niższej* zapowiedział p. *Duncane*, ze w poniedziałek wniesie poprawkę do wniosku względem narady komitetu nad ustawą celną. Poprawka ta będzie tej treści: Izba uznając potrzebę pokryć powiększone wydatki przyszłego roku, jest tego zdania że nie należy uszczupleniem dochodów zwyczajnych powiększać dotychczasowy niedobór, tudzież że izba nie myśli bynajmniej znacznem podwyższeniem podatku dochodowego zawodzić kraj w słusznych oczekiwaniach. Lord *J. Russell* odpowiada na zapytanie, że otrzymał od lorda Loftus obszerne sprawozdania o stosunkach węgierskich, ponieważ jednak odnoszą się do wewnętrznych spraw rządowych obcego państwa, nie podobna ich przedłożyć parlamentowi. P. *Bentinck* zapytuje, czy między rządami Francyi i Anglii stanęło jakie porozumienie na wypadek, gdyby parlament odmówił swej sankcyi traktatowi handlowemu. Szanowny lord u steru rządu oświadczył sam niedawno, że ratyfikacya traktatu nastąpiła tylko pod zastrzeżeniem sankcyi parlamentu, co w ten sposób tylko daje się tłumaczyć, że zgromadzeniu przysłuża rozpoznawając bliżej osnowę traktatu, zastanawiać się nad korzyścią i niekorzyścią pojedynczych punktów. Mowca nie pojmuje zatem dlaczego członkowie gabinetu wprawdzie nie publicznie w izbie ale prywatnie upraszają członków parlamentu, by w obradach nad szczegółami traktatu nie dawali unosić się za daleko i nie narażali przyjaźnych stosunków z Francyą. Szanowny lord u steru rządu musiał naprzód przypuszczać wypadek, że parlament może odmówić swej sankcyi i dlatego zapytuje go mowca, co postanowił uczynić w takim razie. Lord *Palmerston* odpowiada: „Odpowiem szanownemu członkowi tak dokładnie, jak tylko mogę. Traktat zawarty został pod zastrzeżeniem sankcyi parlamentu jak tego dowodzi osobny paragraf. Może zanadto sangwinicznej oddajemy się nadziei, licząc z pewnością na potwierdzenie traktatu, któremu tak pod względem handlowym, jak i politycznym wielką przypisujemy wagę, wszakże budowaliśmy na zdrowy rozsądek parlamentu i narodu, przypuszczaliśmy z góry, że zdanie parlamentu i narodu odpowie naszym nadziejom i nie uważaliśmy za potrzebne umawiać jakieś osobne warunki, na wypadek, gdyby nie poszło po naszej myśli. Lubo też mogą się znajdować członkowie, co jak szanowny mowca, nie pochwalają traktatu, to mimo to, tuszymy że zdanie izby i narodu przychyli się stanowczo do naszych propozycyi. Przy tej sposobności wypada mi przypomnieć, że w poniedziałek rozpoczniemy debaty nad budżetem, mojem zdaniem byłoby najlepiej gdyby rozprawy w tym przedmiocie toczyły się z dnia na dzień, nieprzerywane aż do końca." Na zapytanie jednego z członków, udzielił lord J. Russell takie same oświadczenie w sprawie sabaudzkiej, z jakiem lord Granville odezwał się w izbie wyższej. Następnie zabrał głos sir *Sidney Herbert*, wnosząc budżet armii. Na wstępie oświadczył wyraźnie, że obliczone w tym roku wydatki są bardzo wielkie a nawet największe jakie w nowszych czasach kiedykolwiek przedłożono parlamentowi (14,482.275). Mowca wyliczył i objaśnił wszystkie pojedyncze punkta i szczegóły, a sir *Robert Peel* podniósł się aby zaprotestować, że w czasach pokojowych tak wielkich domaga się rząd wydatków. Porównując angielski budżet z francuskim znajduje, że niczem nie można sobie wytłumaczyć wysokości angielskich wydatków wojennych. Na końcu przymawiał szyderczo śród częstego śmiechu zgromadzenia formowaniu się korpusów ochotników mianowicie korpusu jurystów londyńskich. Na końcu otrzymał się pierwszy punkt budżetu po krótkiej dyskusyi.

Francya.

(Obostrzenie prasy. — Wykupno od rekrutacyi. — Ostrzeżenie prasie algierskiej. — Mianowania członków w akademii — Doniesienia z Anamu. — Wiadomości bieżące.— Łodzie kanonierskie na stacye zamorskie. — Uprawa tytoniu.)

Paryż, 21. lutego. Minister spraw wewnętrznych wydał do prefektów okolnik, z odezwą, ażeby nie dozwalali nieprzyjaźnej propagandy w pismach nieupoważnionych. Minister przypomina, że są dwie ustawy, które można do obnosicielów takich pism zastosować. Pierwsza jest z 27. lipca 1849, druga z miesiąca germinal roku X. Pierwszą wotowała większość prawodawczego zgromadzenia przeciw republice.

— Artykuł 37 regulaminu administracyi z 9. stycznia 1856 zastąpiono w moc dekretu ogłoszonego w dzisiejszym *Monitorze* następującem postanowieniem: Suma, którą ma złożyć ten, co się chce wykupić od służby wojskowej, będzie ogłoszona dekretem ministra wojny i przybita w każdej komunie najmniej dziesięcią dniami przed rozpoczęciem kontroli zgromadzonych zwołanej klasy.

— Dzienniki algierskie zawierają następujące urzędowe oświadczenie: —

„Od niejakiegoś czasu upowszechniają się systematycznie broszury ubliżające urzędnikom najwyższych wojskowych i cywilnych władz kolonii. Pozostawiając dotychczas prasie najzupełniejszą swobodę w wszelkich rozprawach, poczytują władze obecnie za swój obowiązek nie znosić dłużej takich publikacyi, które zamierzają tylko do tego, by niepokoić umysły i wprowadzić w błąd opinię publiczną. Z tego powodu zabrano i oddano dziś sądowi broszurę, która pod napisem *L'esprit et la lettre* i z godłem *Tous les sots de l'Aandalousie sont déchaînés*, wymierzona jest do jeneralnego prokuratora przy sądzie apelacyjnym w Algierze. Naczelny wódz zbrojnej siły morskiej i lądowej, prefekt, biskup algierski tudzież jeneralny prokurator, wszyscy dotknięci szeregiem różnorodnych broszur, wytoczyli u prokuratora sądowego skargę o obrazę i oszczerstwo."

— Były reprezentant ludu Sain skazany został w trybunale w Grasse na 100 franków grzywny, a sąd w Aix potwierdził wyrok. Sain zaniósł obecnie rekurs, bo prezydenci obudwu sądów stanowią jedną i tę samą osobę. W samej rzeczy zdarzyło się, że p. Juliusz Olivier, dawniej prezydent trybunału w Grasse, wyniesiony na d. 5. lipca na prezydenta sądu w Aix, potwierdził w drugiej instancyi wyrok, który sam wydał w pierwszej.

— Akademia politycznych i moralnych wiadomości mianowała dnia 18. b. m. pana Garnier na miejsce pana Tocqueville swym członkiem rzeczywistym a p. Napoleona Daru członkiem honorowym w miejsce p. Baude, który został członkiem rzeczywistym.

— Dziennik *Patrie* pisze: „Między Singapore, Touran i Saigon panuje bardzo żywa komunikacya. Dwa okręta wojenne jeżdżą z Kochinchiny tam i na powrót dowożąc żywności i amunicyi francusko-hiszpańskiemu korpusowi expedycyjnemu. W samym Anamie nie zaszło nic nowego od wiadomego szturmu na warownię u brzegów rzeki. Na dworze w Hue panuje wielki niepokój i Cesarz uwiadomiony o zamiarach wielkich mocarstw wobec Chin zaczyna przychodzić do poznania, że w stosunkach europejskich musi konieczna zajść zmiana, i że postąpił nieroztropnie, zadzierając z Francyą. W stolicy, zagrożonej dotkliwie blokadą, utyskuje i szemrze ludność a sam Cesarz ponosi znaczne straty, nie mógł bowiem wysłać w tym roku zwyczajnego transportu towarów, jaki na mocy dawnego traktatu z wschodnio-indyjską kompanią holenderską ma rokrocznie dostawić do Batawii. Transporta te składają się zazwyczaj z ryżu, cukru, herbaty i t. p., i zapewniają wielkie dochody cesarskiemu skarbowi."

— Transportowy okręt „Japan" odpłynął z Brestu do Toulonu zabrać na pokład przeznaczone do Chin łodzie kanonierskie. Także na Antyle i na stacyę La Plata wyprawią wielkie łodzie kanonierskie.

— Konsumcya tabaki i tytoniu podniosła się mocno we Francyi. W roku 1815 uzyskał skarb publiczny 32 milionów i uważał ten dochód za bardzo wielki; w roku 1830 uzyskał już 46 mil., w roku 1848, 85 milionów, a z końcem roku 1859 nie mniej jak 129 milionów. Rządowa administracya tabaki i tytoniu zamyśla

zaprowadzić niektóre ważne ulepszenia. W departamencie des Landes, który dotychczas był całkiem zaniedbany, zaprowadzą uprawę tytoniu, a nawet powiększą liczbę fabryk. I tak n. p. Metz otrzyma fabrykę tytoniu i tabaki.

Belgia.

(Posiedzenie w izbach. — Memoryał księcia Brabantu.)

Bruxela, 17. lutego. Wiadomość o tem, że Jego królew. Mość, książę Brabantu, zamierza przy sposobności rozpraw nad budżetem rozwinąć w senacie pomysły swoje względem rozszerzenia handlu belgijskiego także i w dalekich krajach Azyi, zwabiła na posiedzenie bardzo wiele słuchaczów. Zebrani nie zawiedli się też w swem oczekiwaniu, gdyż zaraz po zagajeniu obrad wyjął królewicz i senator dość obszerny rękopis, i odczytał głośno i wyraźnie rozprawę o przeszłości handlu belgijskiego od czasu utwierdzenia narodowości w roku 1830, i o przyszłem jego zadaniu. Królewicz wyjaśniał szczegół ten poparty wykazami statystycznemi, że stosunki handlu belgijskiego mimo to, że od r. 1840 ciągle się wzmagały, musiały jednak zawsze w dalekich stronach szukać głównych miejsc dla zagranicznych swych punktów centralnych. Ziemiopłody i wyroby krajowe mają teraz największy jeszcze odbyt w Rosyi, Hiszpanii i we Włoszech. Sprzyjające wypadki mogą jeszcze polepszyć te stosunki, i dlatego też wypadałoby pamiętać nietylko o obwarowaniu belgijskich miast handlowych, a mianowicie Antwerpii, lecz nadto starać się usilnie i o to, by przemysł i handel belgijski rozszerzyć jeszcze i w krajach dalekich. Trudności, jakich poseł belgijski w Chinach doznał w tej mierze, okazują wyraźnie, że wszystkie narody europejskie, trudniące się handlem, powinny popierać usiłowania mocarstw zachodnich w Chinach i w Japonii, i że Belgia żadną miarą niepowinna zaniedbywać nadarzyć się jeszcze mogącej sposobności co do wzięcia udziału czynnego w tych usiłowaniach, i należy jej „w sposób dobry lub przemocą" dopinać zamiaru swego względem ułatwienia i rozszerzenia handlu narodowego. Przy zakończeniu tej z wielką uwagą słuchanej rozprawy zaklinał dostojny mowca cały naród, by podane przezeń projekta rozpoznano i osądzono, czy też i w tym względzie niedałoby się co uczynić dla pomyślności i sławy narodu. Minister spraw zewnętrznych dał odnośnie do przemowy królewicza odpowiedź niejasną i niewyraźną; sądził jednak, że rząd co do handlu Antwerpii dopełnił sumiennie swego obowiązku, i że to miasto powinno przyłożyć się teraz samodzielnie do odnowienia dawnej swej świetności, i nie czekać na dalsze środki urzędowe.— Na wczorajszem posiedzeniu senatu przyzwolono jednogłośnie na zniżenie cła na kanale króla Karola o 40%, a po krótkich i mniej ważnych rozprawach odroczyła się izba deputowanych do 28. b. m.

Dania.

(Deputacya do Króla.)

Kopenhaga, 16. lutego. Nie ukończyły się jeszcze całkiem deputacye, które Królowi wyrazić mają ubolewanie nad pożarem zamku Frederyksborgskiego i nad zaburzeniami, jakie się tu wydarzyły, a przy tem wynurzyć mu wierność swoją i przywiązanie. Dnia wczorajszego była u króla na posłuchaniu deputacya stanu włościańskiego, złożona z 300 wysłańców wyprawionych w tej mierze z rozmaitych okolic. Na przemowę deputacyi tej odrzekł Król między innemi: „Doznałem smutku nowego i boleści z powodu straty męża, któremu powierzyłem ster rządu. Posiadał on zaufanie Króla swojego i moją przyjaźń osobistą. Oddaliśmy mu ostatnią usługę (deputacya była bowiem na pogrzebie Rottwitta), i błagajmy jeszcze Boga, by nam dał przyszłość szczęśliwą i zesłał pociechę."

Grecya.

(Czynności w izbach.)

Ateny, 11. lutego. Izby obradują nieprzerwanie od świąt, a pojedyncze wydziały roztrząsają obecnie wiele ważnych wniosków ministeryalnych. Do tych należą przedewszystkiem projekt ustawy ministra finansów względem nowego kredytu w sumie 1,005.120 drachmów na dalsze umorzenie długu państwa, a mianowicie na to, by spłacić zaliczki mocarstwom, co przyjęły rękojmię za pożyczkę Rotschilda.

Minister spraw zewnętrznych wniósł projekt ustawy, który reguluje opłaty konzularne, tudzież inny wprowadza zmiany w opłatach okrętowych, i wreście trzeci wniosek, by przy greckiem poselstwie w Konstantynopolu zamianować trzeciego dragomana. Przedostatnim paropływem z Marsylii zawinął do portu pyrejskiego nowy poseł francuski przy dworze tutejszym p. Bourré zawierzetelniony dawniej w Teheranie.

Z Nauplii przybyła deputacya do Aten, zanosząc prośbę do Króla, bo dwudziestą siódmą rocznicę swego wylądowania w Nauplii obchodził w tym roku na miejscu. Jego królew. Mość nie mógł iednak przyjąć zaproszenia.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 23. lutego. Listy turyńskie w dzienniku *Constitutionnel* wspominają o nowym memoryale Cavoura. — *Patrie* zbija wiadomość, jakoby rząd zamyślał zaprowadzić podatek dochodowy.

Londyn, 22. lutego. Na wczorajszem posiedzeniu *izby niższej* wystąpił *Polk* z zapytaniem, czy gabinet francuski oświadczył istotnie lordowi Cowley: że Francya żąda Sabaudyi, jeźli centralne Włochy będą połączone z Piemontem.

Lord *John Russell* odłożył odpowiedź na przyszły tydzień, aż się wytoczy obrada nad wnioskiem deputowanego Kinglake względem Sabaudyi.

Lord *Palmerston* odpowiedział na interpelacyę: Obadwa państwa, tak Francya jak i Anglia, mogą proponować modyfikacye traktatu handlowego w dodatkowym traktacie, ale druga strona nie jest obowiązana przyjąć go.

Duncan proponował poprawkę: Izba nie pochwala powiększenia niedoboru zmniejszeniem dochodów, jak również powiększenia podatku dochodowego.

Turyn, 22. lutego, Kolegium wyborcze w Bibienie w Toskanii ofiarowało kandydaturę do parlamentu ministrowi oświecenia Mamianiemu i otrzymało pomyślną odpowiedź. Minister wojny rozporządził uzupełnić wszystkie kompanie trzydziestu dwóch pułków piechoty na 170 ludzi i utworzyć do każdego pułku jeden batalion rezerwowy. Arcybiskup z Oristano umarł w Cagliari.

Medyolan, 21. lutego. Z dniem 1. marca zacznie tu wychodzić dziennik w języku francuskim pod nazwą: *Le National.*

Frankfurt, 23. lutego. Zgromadzenie związkowe odesłało na dzisiejszem posiedzeniu wniosek środkowych państw niemieckich względem zaprowadzenia spólnej miary i wagi do wydziału handlowego, a przyjęło interpelacyę wydziału wojskowego w sprawie „ogólnej" rewizyi związkowej ustawy wojennej.

Madryt, 23. lutego. Dzisiejsza *Correspondencia* donosi w liście z Tetuanu z dnia 16. lutego, że marszałek O'Donnell postawił następujące punkta za podstawę układów pokojowych: Zdobyte terytoryum i miasto Tetuan pozostaje przy Hiszpanach. Marokanie zapłacą 200 mil. realów kosztów wojennych i zobowiążą się szanować wyznanie katolickie.

Konstantynopol, 18. lutego. Muszir Abdi Basza, były jeneralny gubernator Bagdadu, zginął z ręki jednego z swych służących. Zazdrość miała nakłonić mordercę do tego czynu.

Omer Basza przybył do Diarbekir. Wartość funta szterlinga spadła z 160 na 113 piastrów. Wychodźcy czerkiescy przynieśli z sobą tyfus, który dziennie zabiera do 100 ofiar. W mieście w pobliżu Dardanellów zniszczył wielki pożar budynki austryackiego, francuskiego i sardyńskiego konzulatu, tudzież gmach agencyi i urząd telegraficzny.

Wiadomości handlowe.

(Wiedeński targ na bydło.)

Wiedeń, 20. lutego. Na dzisiejszym targu było: 942 wołów z Węgier, 534 z Galicyi a 254 z kraju, razem 1730 sztuk, z czego zakupiono na potrzebę stolicy 1390 sztuk. Waga szacunkowa sztuki wynosiła 525 do 690 ℔. Cena za sztukę była 122 zł. 50 c. do 180 zł., a za cetnar 23 zł. do 26 zł. w. a.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Korytyński Nik., z Polski. – Hr. Starzeński Aug., z Dąbrówki. – Bielski Stan., z Rychcie.

Hotel europejski: Hoppen Maryan, z Kozlowa.

Hotel Langa: Janicki Zygmunt, ces. ros. porucznik, z Wiednia. – Buch, c. k. kapitan, z Pesztu.

Do domu zajezdnego nr. 512 4/4: Gromnicki Józef, z Laskowiec.

Dnia 26. lutego.

Hotel europejski: Rubczyński Wład., z Jaśniszcza – Rubczyński Maurycy, z Uherzec. — Dunin Jan, z Głębokiej.

Pod tygrysa: Przygodzki Felix, z Żohatyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. lutego.

PP. Winkler, c. k. podpułkownik, do Gródka. — Czajkowski Olimp., do Przeworska. — Byczkowski Winc., do Gołogór. — Obertyński Henr., do Cieleża. — Cieszkowski Henr, na Podole rus. — Br. Geismar Anast., do Rosyi. — Ulaniecki Władysław i Czajkowski Mik., do Dusanowa. — Zgaździński Konst., do Ulicka. — Janicki Wład., do Kozłowa. — Zagórski Michał, do Dżurowa. — Müller Marcin, c. k. notaryusz, do Czerniowiec.

Dnia 26. lutego.

PP. Passakas Teodor, do Skorodni. — Bocheński Aloizy, do Otyniowiec. — Chodziński Ignacy, do Korczyna. — Niezabitowski Władysław, c. k. porucznik, do Czerniowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 24. lutego.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	330.14	— 1.9°	86.9	północny	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	330.67	— 1.7°	81.8	„	„	„
10. god. wiecz.	331.23	— 5.2°	86.2	„	„	„

TEATR.

Dziś na scenie polskiej: **„Balwierz Napoleona,“** dramat w 5 oddziałach z francuskiego.

Jutro we wtorek (28. lutego) występuje w teatrze niemieckim p. *Albina di Rhona*, pierwsza solo- i znakomitej sławy tancerka tańców narodowych. Uproszona zatrzymuje się w przejeździe swym z Petersburga do Madrytu, chcąc mieć zaszczyt udowodnić przed naszą publicznością zalety sztuki, powszechnie jej zręczności przyznawanej.

Dnia 25. lutego 1860 r. wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

35. 56. 76. 22. 48.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 10. i 24. marca 1860 r.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 25. lutego

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 77.75. Metaliki po 5% za 100 zł. 69.80; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye. Banku narodowego sztuka 871.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 197.50; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 112 65. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 131 75. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6 $24^{5}/_{10}$, dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—.

Kurs lwowski.

Dnia 25. lutego.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	18	6	23
Dukat cesarski	„ „	6	21	6	25
Półimperyał zł. rosyjski . .	„ „	10	68	10	87
Rubel srebrny rosyjski . . .	„ „	2	6	2	8
Talar pruski	„ „	1	98	2	2
Polski kurant i pięciozłotówka . .	„ „	—	—	—	
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	84	25	84	75
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	88	71	38
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	77	—	77	50

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 23. lutego.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	65 75	66 —
Z pożyczki narod. po 5%	78 —	78.20
Z r. 1851, ser. B. po 5%	97.50	— —
Metaliki po 5%	70.20	70.40
dtto. „ 4½% . . .	61 50	61.75
dtto. „ 4%	54.50	55.—
dtto. „ 3%	41.25	41 75
dtto. „ 2½%	35.—	35.50
dtto. „ 1%	13 80	14.—
Przez. do wylos. z r. 1834	395.—	405.—
„ 1839	124 50	125.—
„ 1854	106 25	106.75
Renty Como po 42 lir. aus.	16.25	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	66.—	67.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. „ 4½%	58.—	59.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. „ 4%	53.—	54.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	45.	46.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	62.—	64.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 2½%	60 —	61.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 2¼%	52.—	52.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 2%	46 —	47 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 1¾%	40.—	41.—
dtto. z procent za granicą . „ 5%	66.—	67.—
dtto. z procent za granicą . „ 4½%	58 —	59.—
dtto. z procent za granicą . „ 4%	53.—	54 —

B. Krajów koronnych

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi .	90.—	91.—
Węgier	72.50	73.—
Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii . . .	71.—	71.50
Galicyi	71 25	71.75
Bukowiny	69 —	69 50
Siedmiogrodu . .	69.25	69.50
innych krajów kor.	67 —	94.—
Z klauz los r. 1867	—.—	—.—
Lom. wen. poż. z r. 1850	95.—	96.—
Wen. pożyczka z r. 1859	80 50	80 75

	pien.	towar.
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	66.—	67.—
„ 4%	53.—	54.—
„ 3½%	45.—	46.—
„ 3%	39.—	40.—
„ 2½%	32.—	33.—
„ 2%	26.—	27.—
„ 1¾%	22.—	23.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł. . . .	.—	22.—
„ 2½% za 100 zł. . .	—.—	20.—
„ 2¼% za 100 zł. . .	—.—	17.—
„ 2% za 100 zł. . . .	—.—	15.—
„ 1¾% za 100 zł. . .	—.—	13.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	869.—	871.—
Ii st. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	198 60	198.80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	572.—	574.—
Półn. kolei po 1000 zł. m.k.	1968 —	1970
Tow. kolei żel państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	265.—	265 56
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	173 25	173 75
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	134.—	134 25
Kolei Cisy po 200 zl m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	105.
Lomb.-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą (50%) . . .	155 —	156.—
Kol Karola Lud. po 200 zł. m.k. z wpł. po 80 zł. (40%)	106.—	106.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m.k.	24.—	26.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m.k.	55.—	60.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k, ...	660.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
z wpłatą 60 zł, (30%) .	—.—	—.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł.	—.—	—.—
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. . . .	—.—	200.—
Kol. Grac.-Kofl. i Tow. górn. po 200 zł. w a. .	116.—	118.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	442.—	444.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	212.—	215.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	360.—	365.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. . . .	342.—	345.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. . . .	—.—	—.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	102 50	103.—
Banku narodowego w mon. kon. 10 „ 5%	98.50	99.—
Banku narodowego w mon. kon. przeznacz. do los. po 5%	93.—	93.50
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	100.—	—.—
Banku narodowego w wal. austr. przez. do los. po 5%	88 50	89 —
Gal Tow. kred. po 4%	—.—	—.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	91.50	92.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	135.—	136.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	132.50	133.—
Kol. Gloggn. za 100 zł. .	82.50	83.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Lloyda za 100 zł. . . .	92.—	92.50

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	102.—	102.25
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	103.—	103.50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w.a.	127.—	128.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.50	39.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	84.—	85 —
Salma „ 40 „ „	38.50	39.—
Palfiego „ 40 „ „	39.—	39.50
Clarego „ 40 „ „	36.75	37 25
St. Genois „ 40 „ „	37.—	37.50
Windischgrätza 20 zł. „	22.75	23.25
Waldsteina 20 „ „	27.—	27.50
Keglevicha 10 „ „	16.—	16 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	— —
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	111.50	111.50
Berlin za 100 tal. . .	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	111.80	111.80
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. .	99.—	99.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt . .	130.50	130.50
Lugdun za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr. . .	—.—	—.—
Paryż za 100 fr. . . .	—.—	52 —
Praga za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piastr. woł. .	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	— —
Dyskonto weks. Bank. nar. . .	5%
Procenta za zaliczki Bank. nar. na pap. publ	5%

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.

	zł.	c.
Dukaty ces. men.	6 zł.	19 c.
dtto. pełnej wagi . . .	6 „	19 „
Korona	17 „	99 „
Półkorona	— „	— „
Napoleondor	— „	— „
Rosyjski impery.	— „	— „

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.

KRONIKA.

(Expedycya pruska do państw wschodnio-azyatyckich.) Rząd królewsko-pruski pragnąc otworzyć obszerniejsze pole handlowi pruskiemu, postanowił wyprawić do wschodniej Azyi handlowo-polityczną expedycyę, której zadaniem będzie przygotować zawarcie traktatów handlowych z kilkoma państwami tamtejszemi dla uzyskania takich samych koncesyi, jakie przyznane zostały rządom Francyi, Anglii, Północnej Ameryki i Rosyi. Misya ta wyruszy pod zasłoną pruskich okrętów wojennych, którym nastręczy się przytem pożądana sposobność zaprezentować w dalekich krajach pruską banderę wojenną, a swoich sterników i majtków wzbogacić doświadczeniem, jakiego potrzebuje wzrastająca teraz marynarka pruska Przedewszystkiem ma expedycya zwiedzieć Siam, Chiny i Japonię, a w pomyślnym razie także wyspy sandwichskie, zbadać te kraje we względzie naukowym i handlowym i ułatwić zawarcie traktatów przyjaźni, handlu i żeglugi. Szefowi expedycyi mają być dodani tak do pomocy, jak i dla zastępstwa w razie słabości, sekretarz legacyi i trzech doświadczonych urzędników, a oprócz tych będą mieć udział w wyprawie: 1) Czterech badaczy natury, którzy zajmą się zbadaniem tych krajów w interesie nauki i muzeów pruskich; 2) trzech kupców, których zadaniem będzie poznać dokładnie potrzeby tamtejszych targowic i zwracać uwagę na wyroby przemysłowe związku celnego, których liczne wzory ze wszystkich gałęzi fabrykacyi będą mieć do dyspozycyi; 3) doświadczony agronom, który ma porównywać stan rolnictwa tamtejszego z pruskim, i rozważać, czy produkta tamtejszej ziemi i ich uprawa dałyby się z pożytkiem zastosować do klimatu krajowego, a nakoniec 4) biegły rysownik i fotograf, którzy mają przedstawiać wszelkie wrażenia i przygotować ilustracyę przyszłego opisania wyprawy. Eskadra expedycyjna składać się będzie z fregaty „Thetis“, z korwety śrubowej „Arcona“ i z szoneru „Frauenlob“, a oprócz tych kupił jeszcze rząd pruski umyślnie na ten cel za 52.250 talarów okręt transportowy, ażeby regularnie i w stosownych miejscach zaopatrywać eskadrę w żywność i węgle, i mały parostatek żelazny, który ma służyć do holowania łodzi. Na utrzymanie okrętów i załogi przeznacza administracya marynarki królewskiej roczny dodatek w sumie 50.000 talarów. Płaca dyplomatycznego szefa expedycyi wynosić będzie 12.000 talarów rocznie; prócz tego wolno mu będzie zaliczać na rachunek rządu wszelkie potrzebne wydatki i koszta nadzwyczajnej reprezentacyi, jakich bez wątpienia wymagać będą stosunki z dygnitarzami państw azyatyckich i tamtejszemi ajentami dyplomatycznymi Anglii, Francyi, Ameryki i Rosyi, a na co rząd przeznacza tymczasowo 6000 talarów rocznie; nakoniec na osobiste przygotowania do expedycyi wypłaci mu rząd 3000 talarów. Kupcy nie otrzymają żadnej remuneracyi, tylko bezpłatny transport i wolną stacyę, których koszta wyniosą do 10 000 talarów; innym zaś członkom expedycyi zapewnione stosownie do ich stanowiska i zadania miesięczną remuneracyę od 100 do 200 talarów. Koszta podróży zamorskiej do Singapury i na powrót obliczono dla każdego podróżnego na 2000 do 2500 talarów. Na pokrycie kosztów pobytu i podróży na lądzie każdego uczestnika wyprawy z wyjątkiem kupców przeznaczył rząd 500 do 600 talarów, a na cele naukowe i zakupna tymczasowo 2000 talarów. Opłacenie potrzebnych tłumaczów posłów i przewodników obliczono na 10.000 talarów, a nakoniec wydał rząd jeszcze 8000 talarów na zakupienie zwyczajnych upominków dla władców Siamu i Japonii, a 4000 talarów na zaopatrzenie expedycyi w potrzebne aparata fotograficzne, elektro-magnetyczne i inne. Przypuściwszy, że wyprawa ta potrwa 2½ roku, wyniosą jej koszta do 350 000 talarów, na co rząd królewski zamieścił w tym roku w budżecie sumę 150.000 talarów.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.